

Zakopeme pouta,
zakryjeme je kobercem z mechu.
Zapomeneme,
kde bylo místo odpočinku bez náhrobku.

Jenomže pouta klíčí,
rostou stále výš.
Platíme daně z minulosti,
opakovaně souzení.
Mohli jsme jít kamkoliv,
ale postavili si zdi.
Laně vězí v tenatech,
nemohou tam a ani zpátky.

Až do nebe zdi sahají,
pršelo naposled loni.
Jedna kapka si cestu najít umí,
dává nám znamení, že se bouře blíží.

Zakopeme pouta,
zakryjeme je kobercem z mechu.
Zapomeneme,
kde bylo místo odpočinku bez náhrobku.
Nebudeme smutní
za místa, kde pro nás nic není.
Vítr honí smetí po strništi,
můžeš vidět, jak nespoutaní letí.

Mohli jsme jít...